

dette betydelig mere summarisk og nøjes med tre Multiplikatorer, idet man tager Personer fra 15 til 50 Aar under et, Personer over 50 indtil 65 Aar ligeledes under et, og endelig Personer, der ere over 65 Aar. Jeg tror, at man derved i Virkeligheden vil ramme disse Forhold med al ønskelig og nødvendig Præcision. Jeg kunde ønske at stille et tilsvarende Forslag til den næste Bestemmelse i § 14, Nr. 7 III, med Hensyn til hvilken Lovforslaget er ledsaget af en hel Tabel. Denne Tabel forekommer mig at være et særlig prægnant Udtryk for den Smaaafaaenhed, hvormed Lovforslaget paa alt for mange Punkter er udarbejdet. Naar man gennemgaar den, vil man finde, at der skal regnes med forfælselig Faktor og det endda med en med 3 Decimaler for hvert eneste Aar, for hvilket man har en Annuitet. Det er ikke mange Tilfælde, det drejer sig om, og desto lettere vil man kunne tage det. Det vil ses, at Multiplikatoren i Aarene fra 41 til 71 varierer mellem 20 og 23—24. At man skal have en forfælselig Multiplikator for hvert Aar, synes i Virkeligheden ret urimeligt. Jeg har nøjedes med at stille det første Forslag for derved at antyde, hvorledes man bør forholde sig over for disse Forhold. Mit Forslag under Nr. 9 gaar ud paa, at Loven kun skal gælde i 5 Aar fra den Dag, den træder i Kraft. Det forekommer mig, at vi her staa over for et temmelig nyt og uprøvet Forhold. Det vil være vanskeligt at skønne over, hvorvidt denne Skat i Virkeligheden fremdeles er nødvendig om flere Aar, og det vil derfor være hensigtsmæssigt og rigtig at undergive den en Revision til den Tid, ogsaa med Hensyn til selve Skattens Størrelse. I Forslaget under Nr. 1 er der indløbet en lille Trykfejl, idet der staa: „ $1\frac{1}{4}$ pCt. af Formuen“, der skulde staa: „ $1\frac{1}{4}$ pCt. . . . af Formuen“. Forslaget gaar ud paa at nedsætte Skatten af Indkomst til 1 pCt. og af Formuen til 0,25 pro mille. Grunden hertil er, at naa vi staa over for et Forslag, der udtrykkelig angiver sig at være fremkommen for at lette de kommunale Byrder, og ogsaa de kommunale Skattehvers Byrder, er det urimeligt at paalægge, særlig Indbyggerne i Kjøbenhavn en større Skattebyrde, end de i Djæblikket have. I en anden Skattelov foreslaas det, at Indkomstskatten i Kjøbenhavn

skal nedsættes til 2 pCt., hvorved Skatteyderne opnaa en Besparelse af 1 pCt. Sætter man nu Statsindkomstskatten til 1 pCt., tager man med den ene Haand akkurat lige, hvad man giver med den anden, men heller ikke mere. Sætter man den derimod til $1\frac{1}{4}$ pCt., lægger man en yderligere Byrde paa Kjøbenhavn, og det forekommer mig underligt paa en Tid, hvor man er inde paa at yde kommunale Lettelser. Jeg tænker heller ikke se, at der, finansielt set, behøves mere end 1 pCt. Det maa jo anses for givet, i alt Fald har jeg forstaaet det saaledes, at det er Regeringens Mening, som det selvfølgelig ogsaa er Højres Mening, at man ikke vil gaa til en Statsindkomst- og Formueskat, uden at der samtidig finder en ret klækelig Forhøjelse Sted af Brændevinsskatten, og i saa Fald tror jeg ikke, at Staten behøver saa store Indtægter, som der vilde fremkomme med en $1\frac{1}{4}$ pCt. Indkomstskat. Jeg har derfor ikke taget i Betænkning af fornævnte Hensyn at foreslaa Skatten nedsat til 1 pCt.

Bramsen: De Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem, der nu satte sig, kan jeg, for saa vidt de angaa de Forslag, der ere stillede af ham og mig i Forening, naturligtvis fuldt ud tiltræde. Jeg vilde ikke have begæret Ordet, hvis der ikke havde været et Par Punkter, som det ærede Medlem kun talte kort om eller undlod at tale om, idet han henviste til mig. Jeg skal da desangaaende i Korshed gøre nogle supplerende Bemærkninger. Det er hans og min Mening, og i øvrigt de Herrers af vor Gruppe, der sidde i Finansudvalget, at der overhovedet ikke lader sig anføre noget til Forsvar for en Selskabsbestatning i denne Lov. Det er vort principale Standpunkt i denne Henseende, og jeg haaber, at det, alt som Forhandlingerne rykke videre frem, skal lykkes os at vinde endnu flere Tilhængere for den Mening, at der ikke er nogen Nødvendighed i at bestatte Aktieselskaber til Staten. Vi ville ogsaa, som det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) allerede har berørt, ved at undlade det komme ud over Spørgsmaalet om Skattepligt for kooperative Selskaber, som vi, som jeg tillod mig, sidst jeg havde Ordet, at bemærke, møde ved enhver Lejlighed. I det Dødblik, Selskabsbestatningen falder